

[Aksel Larsen.]

strege, at hvis ikke kommunisterne så stærkt og ihærdigt havde kæmpet for denne reform, så havde vi ikke i den ellefte time i forfatningskommissionen fået den pågældende bestemmelse formuleret i grundlovsforslaget.

Måske vil man sige, at når jeg dermed erklærer, at jeg ikke kan se flere fremskridt, så glemmer jeg ændringen af tronfølgeoven, men denne ændring er af en sådan art, at fremskridtet er meget tvivlsomt, og det er i bedste fald lidet væsentligt. Det ville være mere væsentligt, om man sikrede, at grundloven kom til at indeholde en paragraf imod enhver forskelsbehandling begrundet i køn, race, religion el. lign., men det har man ikke ønsket. Man ønsker her at give delvis ligeret for kvinder med mænd på et område, som samfundsmæssigt har meget ringe betydning, og som i hvert fald kommer til at berøre meget få personer, så denne ændring af tronfølgeoven er ikke i stand til at begejstre os, og jeg tror ikke, den er i stand til at begejstre ret mange her i landet overhovedet.

Men ellers er grundlovsforslaget behæftet med en række mangler og med visse ting, man kun kan karakterisere som alvorlige tilbageskridt. Det er en meget stor mangel ved grundlovsforslaget, at valgretten ikke er lige, direkte og almindelig, men at man fortsat vil afskære de fattigste fra at have valgret, for det er jo det, man gør gennem bestemmelsen om, at de, der har fået offentlig hjælp med fattighjælps virkning eller med retsvirkninger, mister valgretten. Det er karakteristisk for regeringen og for de fem partier, der med en misvisende betegnelse kalder sig selv grundlovsparterne, at nu, hvor folkeafstemningen står for døren, får man pludselig travlt med at eftergive kommunehjælp, såvel kommunehjælp med retsvirkninger som kommunehjælp uden retsvirkninger, idet man dog i det lovforslag, som kommer til behandling senere i dag, udtrykkelig fastslår, at dette lovforslag kun træder i kraft, hvis vælgerne i fornødent antal møder frem og stemmer ja til grundlovsforslaget. Det er første gang, jeg direkte har oplevet, at man med, om jeg så må sige kontante penge vil købe folk til at gå hen og stemme. Det er i forvejen stærkt nok, det man gør for at forsøge at skaffe sig det tilstrækkelige antal stemmer for grundlovsforslaget, hvor man sætter statens og kom-

munernes apparat og penge ind for at få vælgerne til at møde frem og stemme ja.

Man sætter statsradiofonien ind, og hvilke søforklaringer man end vil give, så er det en statsinstitution, og den bliver jo i alt væsentligt sat ind for at berømme grundlovsforslaget, rose det i grundlovsforslaget, som på nogen måde er værd at rose, og tie stille om det, som man helst ikke ønsker at omtale. Hermed tænker jeg naturligvis navnlig på § 20, og da vi som ordfører i denne sag har et æret medlem, der samtidig som bibeskæftigelse er formand for radiatorrådet, så er det måske nok på sin plads at rette det spørgsmål til statsradiofonien, om man virkelig anser det for rimeligt, at man tilrettelægger en foredragsrække om grundlovsforslaget, hvor man ikke har noget foredrag om det eneste virkelig og principielt nye i forslaget, nemlig § 20. Det forekommer yderst nødvendigt, at dette bliver belyst overfor befolkningen. Man kan naturligvis ikke forlange, at de fem partier, der står bag § 20, gør noget i den retning. Man kan heller ikke forvente det af regeringen, men man burde dog kunne forvente af en institution som statsradiofonien, at den, når den skal underrette lytterne om, hvad der står i grundlovsforslaget, gør noget særligt ud af § 20. Jeg har henvendt mig skriftligt til statsradiofonien med en henstilling om, at dette emne bliver viet et foredrag i radioen, og jeg gentager denne min henvendelse her. Jeg har for den sags skyld ikke noget imod, at man ofrer to foredrag på paragraffen — den er betydningsfuld nok til det —, sådan at man lod een foredragsholder forsøge at retfærdiggøre den og lod en anden foredragsholder belyse den kritisk. Hvis man ikke vil gøre dette, så stempler man yderligere sig selv, så siger man: dette er noget, vi ønsker at holde befolkningen i uvidenhed om, idet vi frygter for, at hvis befolkningen fik at vide, hvad der står i § 20, og hvilke konsekvenser denne paragraf kan få, ville det få alvorlige følger med hensyn til afstemningen den 28. maj.

Jeg vil samtidig ikke undlade at bemærke følgende. Vi havde jo første behandling af dette grundlovsforslag i lørdags. Efter denne første behandling var der en såkaldt orientering for radiolytterne om, hvad der sker på rigsdagen, en upartisk orientering. Den blev tilrettelagt på en sådan måde, at § 20 lige akkurat nåede at blive nævnt, men heller ikke mere. Den tale, jeg holdt ved første